Parlament Europejski
2024-2029

TEKSTY PRZYJĘTE

P10_TA(2025)0311

Sytuacja polityczna w Mjanmie/Birmie, w tym kryzys humanitarny dotyczący Rohingjów

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 listopada 2025 r. w sprawie sytuacji politycznej w Mjanmie/Birmie, w tym kryzysu humanitarnego Rohingjów (2025/2986(RSP))

Parlament Europejski,

– uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Mjanmy/Birmy oraz w sprawie sytuacji Rohingjów,

– uwzględniając rezolucje Rady Praw Człowieka ONZ i Zgromadzenia Ogólnego ONZ w sprawie Mjanmy/Birmy i Rohingjów,

– uwzględniając pięciopunktowy konsensus w sprawie sytuacji w Mjanmie/Birmie, przyjęty 24 kwietnia 2021 r. na posiedzeniu przywódców Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN) w Dżakarcie,

– uwzględniając Konwencję ONZ z 1948 r. w sprawie zapobiegania i karania zbrodni ludobójstwa,

– uwzględniając Konwencję ONZ z 1951 r. dotyczącą statusu uchodźców oraz protokół do tej konwencji z 1967 r.,

– uwzględniając wspólne oświadczenie wysokiej przedstawicielki Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządów Stanów Zjednoczonych, Australii, Kanady, Nowej Zelandii, Norwegii, Korei Południowej, Szwajcarii, Timoru Wschodniego i Zjednoczonego Królestwa z dnia 6 stycznia 2025 r. w sprawie rozwiązania problemu łamania praw człowieka i kryzysu humanitarnego w Mjanmie/Birmie,

– uwzględniając oświadczenie wysokiej przedstawicielki Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 31 stycznia 2025 r. w czwartą rocznicę przewrotu wojskowego w Mjanmie/Birmie,

– uwzględniając decyzję Rady (WPZIB) 2025/820 z dnia 25 kwietnia 2025 r. zmieniającą decyzję 2013/184/WPZiB w sprawie środków

ograniczających w związku z sytuacją w Mjanmie/Birmie[1],

– uwzględniając oświadczenie wysokiej przedstawicielki Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z 16 maja 2025 r. na temat przyłączenia się niektórych państw do sankcji w związku z sytuacją w Mjanmie/Birmie,

– uwzględniając wizytę Podkomisji Praw Człowieka Parlamentu Europejskiego w Bangladeszu w dniach 16–18 września 2025 r.,

– uwzględniając wspólne oświadczenie parlamentarzystów ASEAN działających na rzecz praw człowieka oraz Parlamentu Europejskiego z dnia 17 października 2025 r., w którym wezwano UE do podjęcia bardziej zdecydowanych działań w celu odrzucenia wyników wyborów przeprowadzonych przez juntę w Mjanmie/Birmie i priorytetowego potraktowania ochrony humanitarnej,

– uwzględniając raport specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. sytuacji w zakresie praw człowieka w Mjanmie/Birmie przedstawiony 20 października 2025 r.,

– uwzględniając dokument „Przegląd pięciopunktowego konsensusu oraz decyzja ASEAN w sprawie jego wdrożenia” przyjęty 26 października 2025 r. w Kuala Lumpur,

– uwzględniając Kartę Narodów Zjednoczonych oraz Powszechną deklarację praw człowieka,

– uwzględniając art. 136 ust. 2 i 4 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że 1 lutego 2021 r. siły zbrojne Mjanmy/Birmy, znane jako Tatmadaw – z wyraźnym pogwałceniem konstytucji Mjanmy/Birmy – aresztowały prezydenta Win Myinta i radczynię stanu Aung San Suu Kyi i w wyniku wojskowego zamachu stanu przejęły kontrolę nad władzą ustawodawczą, sądowniczą i wykonawczą; mając na uwadze, że w sierpniu 2021 r. głównodowodzący junty wojskowej Min Aung Hlaing ogłosił się premierem i oświadczył, że stan wyjątkowy zostanie znacznie przedłużony względem początkowo ogłoszonego terminu jego zakończenia;

B. mając na uwadze, że od 1 lutego 2021 r. bezprawnie aresztowano lub umieszczono w areszcie domowym wielu polityków, urzędników rządowych, przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego, duchownych, pokojowych demonstrantów i dziennikarzy; mając na uwadze, że w najnowszym raporcie specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. sytuacji w zakresie praw człowieka w Mjanmie/Birmie wskazano, że od czasu zamachu stanu aresztowano prawie 30 000 osób, a

---

[1] Dz.U. L, 2025/820, 28.4.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2025/820/oj

według stanu na październik 2025 r. w areszcie pozostaje ponad 22 000 więźniów politycznych; mając na uwadze, że od czasu zamachu stanu co najmniej 1 853 osoby zmarły w areszcie, a ponad 70 kolejnych osób zmarło podczas pobytu w areszcie w okresie od stycznia do lipca 2025 r.;

C. mając na uwadze, że junta znacznie nasiliła masowe bombardowania z powietrza, ostrzał artyleryjski i podpalenia infrastruktury cywilnej, w tym szkół, klinik medycznych, klasztorów, obozów dla przesiedleńców i domów, niszcząc od czasu zamachu stanu ponad 100 000 domów cywilnych i zabijając co najmniej 7 300 cywilów; mając na uwadze, że junta nadal stosuje przymusowy pobór – również młodzieży – oraz arbitralne aresztowania, tortury, egzekucje pozasądowe, wymuszone zaginięcia i przemoc seksualną;

D. mając na uwadze, że w wyniku konfliktu zbrojnego i łamania praw człowieka w Mjanmie/Birmie wysiedlonych zostało około 3,6 mln osób; mając na uwadze, że na początku 2025 r. ONZ oszacowała, iż 19,9 mln osób potrzebowało pomocy humanitarnej, a liczba ta wzrosła do 21,9 mln po trzęsieniu ziemi w marcu 2025 r.;

E. mając na uwadze, że sytuacja jeszcze bardziej się pogorszyła po niszczycielskim trzęsieniu ziemi o sile 7,7 w skali Richtera z 28 marca 2025 r., po którym siły junty zablokowały dostęp humanitarny, groziły pracownikom organizacji pomocowych i wymuszały od nich haracze, konfiskowały zaopatrzenie medyczne i kontynuowały naloty i ataki przy użyciu ciężkiej broni na obszary zamieszkane przez ludność cywilną i dotknięte katastrofami, nie podejmując żadnych działań w celu ochrony ludności cywilnej, co sprawiło, że rok 2025 stał się najtragiczniejszym rokiem pod względem liczby ofiar nalotów od czasu przewrotu;

F. mając na uwadze, że kryzys gospodarczy w Mjanmie/Birmie pogłębia się, a kraj ten mierzy się z ogromnym spadkiem PKB, hiperinflacją, załamaniem waluty, brakiem bezpieczeństwa żywnościowego i ubóstwem, które dotykają dużą część ludności, co jeszcze bardziej nasila trwającą tragedię humanitarną;

G. mając na uwadze, że w kwietniu 2021 r. na spotkaniu przywódców ASEAN osiągnięto pięciopunktowy konsensus w sprawie sytuacji w Mjanmie/Birmie; mając na uwadze, że UE wspiera dyplomatyczną rolę ASEAN i jego wysiłki na rzecz położenia kresu przemocy w Mjanmie/Birmie i przywrócenia władzy demokratycznie wybranemu rządowi cywilnemu; mając na uwadze, że kraje ASEAN oficjalnie podkreśliły, że przed wyborami konieczne jest zaprzestanie przemocy i pluralistyczny dialog polityczny; mając na uwadze, że rzeczywiste pojednanie narodowe, pokój i demokracja mogą nastąpić dopiero wtedy, kiedy junta wojskowa zrzeknie się władzy i przywrócone zostaną cywilne rządy, zapewniona zostanie ochrona praw mniejszości i udział społeczeństwa obywatelskiego, a sprawcy

nadużyć zostaną pociągnięci do odpowiedzialności;

H. mając na uwadze, że w przeważającej mierze muzułmańska mniejszość Rohingja w Mjanmie/Birmie od ponad pół wieku doświadcza marginalizacji ze strony państwa; mając na uwadze, że wojsko Mjanmy/Birmy stosowało wobec Rohingjów okrutną przemoc, która stanowi zbrodnie przeciwko ludzkości i zbrodnie wojenne; mając na uwadze, że zgodnie z mjanmańską/birmańską ustawą o obywatelstwie z 1982 r. władze nie uznają Rohingjów za obywateli, a zatem stanowią oni największą populację bezpaństwowców na świecie; mając na uwadze, że według szacunków 600 000 Rohingjów pozostaje uwięzionych w stanie Arakan i jest przedmiotem prześladowań i przemocy, są oni zamknięci w obozach i wioskach bez swobody przemieszczania się oraz pozbawieni dostępu do odpowiedniej żywności, opieki zdrowotnej, edukacji i źródeł utrzymania;

I. mając na uwadze, że od 2024 r. przemoc w stanie Arakan gwałtownie się nasiliła, a w poważne naruszenia praw człowieka – w tym masowe egzekucje, przymusowy pobór mężczyzn i chłopców ze społeczności Rohingjów, dekapitacje, podpalenia wsi zamieszkanych przez Rohingjów i Arakanów, ataki dronów na ludność cywilną oraz ataki na obozy dla przesiedleńców – zaangażowane są zarówno junta, Armia Arakańska, jak i zbrojne grupy Rohingjów; mając na uwadze, że w okresie od 2024 r. do listopada 2025 r. około 150 000 Rohingjów uciekło do Bangladeszu w związku z eskalacją przemocy;

J. mając na uwadze, że na terenie Bangladeszu nadal przebywa niemal milion uchodźców z mniejszości Rohingja w Koks Badźar oraz na wyspie Bhasan Char; mając na uwadze, że pomoc humanitarna osiągnęła poziom kryzysowy w związku z drastycznym spadkiem finansowania na szczeblu globalnym; mając na uwadze, że nieprzerwana pomoc humanitarna i zaangażowanie UE są niezbędne do przetrwania Rohingjów; mając na uwadze, że brak perspektyw dobrowolnego, bezpiecznego i godnego powrotu skazuje ludność Rohingja na długotrwałe wysiedlenie i narastającą rozpacz;

K. mając na uwadze, że wiarygodne organy ONZ, organizacje praw człowieka i zespoły śledcze, a także specjalny sprawozdawca ONZ udokumentowali powszechne i systematyczne ataki na ludność Mjanmy/Birmy, które w wielu przypadkach stanowią zbrodnie przeciwko ludzkości i zbrodnie wojenne w rozumieniu prawa międzynarodowego, podkreślając konieczność pociągnięcia sprawców do odpowiedzialności;

L. mając na uwadze, że UE i jej państwa członkowskie konsekwentnie apelowały o pociągnięcie do odpowiedzialności sprawców zbrodni przeciwko Rohingjom i wspierały międzynarodowe procesy sądowe; mając na uwadze, że w listopadzie 2024 r. prokurator Międzynarodowego Trybunału Karnego (MTK) wystąpił o wydanie

nakazu aresztowania głównodowodzącego Mjanmy/Birmy Min Aung Hlainga, przy czym MTK nie zatwierdził jeszcze tego nakazu; mając na uwadze, że poważne naruszenia pozostają bezkarne;

M. mając na uwadze, że od czasu wojskowego zamachu stanu w 2021 r. UE zaostrzyła środki ograniczające wobec Mjanmy/Birmy, przyjmując do tej pory osiem pakietów sankcji wymierzonych w reżim wojskowy Mjanmy/Birmy; mając na uwadze, że te pakiety sankcji obejmują zakaz podróżowania dla osób fizycznych, zakaz stosowania sprzętu do inwigilacji, embargo na broń, zakaz wywozu towarów podwójnego zastosowania oraz zamrożenie aktywów osób fizycznych i podmiotów;

N. mając na uwadze, że władze wojskowe Mjanmy/Birmy w dalszym ciągu ograniczają dostęp do internetu, wprowadzają ogólnokrajowe i lokalne blokady sieci, penalizują wypowiedzi online na mocy ustawy o cyberbezpieczeństwie z 2025 r., zakazują korzystania z sieci VPN, cenzurują platformy cyfrowe oraz zatrzymują osoby wyrażające sprzeciw w internecie, poważnie ograniczając wolność słowa i dostęp do informacji;

O. mając na uwadze, że 29 lipca 2025 r. junta wprowadziła drakońską ustawę o ochronie wielopartyjnych demokratycznych wyborów powszechnych przed utrudnianiem ich przeprowadzenia, zakłócaniem ich przebiegu i wypaczaniem ich wyników, która penalizuje krytykę procesu wyborczego przez zakazanie wszelkich wystąpień, zgromadzeń czy pokojowych protestów uznawanych za „zakłócanie” procesu wyborczego; mając na uwadze, że po uchwaleniu tej ustawy rozwiązano ponad 40 partii politycznych; mając na uwadze, że naruszenie tej ustawy grozi karą do 20 lat pozbawienia wolności, a nawet karą śmierci;

P. mając na uwadze, że od sierpnia 2025 r. władze junty zatrzymały co najmniej 94 osoby, w tym czworo dzieci, na mocy tej ustawy, za działalność w internecie oraz działania, takie jak rozpowszechnianie naklejek lub ulotek czy wygłaszanie przemówień, a także za inne domniemane akty „ingerencji”; mając na uwadze, że 9 września 2025 r. Nay Thway został skazany na siedem lat ciężkich robót w Taunggyi (w stanie Shan) za zamieszczenie na Facebooku wpisu krytykującego juntę; mając na uwadze, że 29 października 2025 r. filmowcy Zambu Htun Thet Lwin i Aung Chan Lu zostali aresztowani jedynie za „polubienie” na Facebooku wpisu krytykującego propagandowy film wyborczy;

Q. mając na uwadze, że wojskowa junta usiłuje zachować pozory legitymacji przez przeprowadzenie nielegalnych, wieloetapowych wyborów zaplanowanych na 28 grudnia 2025 r. i 11 stycznia 2026 r.; mając na uwadze, że te nielegalne wybory są organizowane w częściach kraju kontrolowanych przez juntę wojskową oraz w warunkach systematycznych represji obejmujących masowe aresztowania liderów opozycji, rozwiązanie partii politycznych,

takich jak Narodowa Liga na rzecz Demokracji, penalizację sprzeciwu, powszechną inwigilację, poważne ograniczenia w przemieszczaniu się oraz więzienie dziennikarzy, działaczy prodemokratycznych i obrońców praw człowieka;

1. zdecydowanie potępia zamach stanu, do którego doszło 1 lutego 2021 r. w Mjanmie/Birmie, oraz brutalne i bezprawne rządy junty, w tym trwające represje ze strony Tatmadawu oraz poważne naruszenia praw człowieka wobec ludności cywilnej, mniejszości etnicznych i przeciwników politycznych; wzywa Tatmadaw do pełnego poszanowania wyników demokratycznych wyborów z listopada 2020 r. oraz do natychmiastowego przywrócenia rządu cywilnego, odwołania stanu wyjątkowego, zaprzestania przemocy wobec pokojowych demonstrantów, poszanowania prawa do wolności słowa i zrzeszania się oraz umożliwienia wszystkim parlamentarzystom wybranym w wyborach sprawowania mandatu bez ograniczeń;

2. wyraża głębokie zaniepokojenie brutalnymi represjami stosowanymi przez juntę, w tym przymusowym poborem, torturami, egzekucjami pozasądowymi, wymuszonymi zaginięciami, arbitralnymi zatrzymaniami, przemocą seksualną i przemocą ze względu na płeć oraz systemową bezkarnością;

3. apeluje o natychmiastowe zawieszenie broni i zaprzestanie przemocy jako warunku wstępnego trwałego pokoju dla ludności Mjanmy/Birmy; podkreśla, że przejrzysty i pluralistyczny proces wyborczy nie jest możliwy bez położenia kresu przemocy w Mjanmie/Birmie; podkreśla, że wyborów odbywających się w panującej obecnie atmosferze strachu i represji oraz z naruszeniem wszystkich standardów międzynarodowych nie można uznać za wolne ani uczciwe;

4. odrzuca jako nielegalne wszelkie wybory organizowane jednostronnie przez juntę, w szczególności wybory powszechne zaplanowane na grudzień 2025 r. i styczeń 2026 r., które stanowią wyraźne naruszenie standardów demokratycznych; podkreśla, że żaden wiarygodny proces wyborczy nie może się odbyć w warunkach represji, masowych wysiedleń, trwających arbitralnych zatrzymań oraz braku włączenia wszystkich stron w dialog polityczny; potępia wszelkie wyniki tych bezprawnych wyborów, które stanowią próbę uzyskania przez juntę międzynarodowej legitymacji; potwierdza, że wiarygodna droga do pokoju i demokracji wymaga od junty wojskowej zaprzestania przemocy i zrzeczenia się władzy, umożliwienia tymczasowej władzy cywilnej oraz przywrócenia instytucji demokratycznych i prawowitych przywódców cywilnych;

5. potępia ustawę o rejestracji partii politycznych i ustawę o ochronie wielopartyjnych demokratycznych wyborów powszechnych przed utrudnianiem ich przeprowadzenia, zakłócaniem ich przebiegu i

wypaczaniem ich wyników, które są narzędziami rażącego ucisku politycznego i społecznego, oraz domaga się natychmiastowego uchylenia tych ustaw;

6. wzywa do natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia prezydenta Win Myinta, radczyni stanu Aung San Suu Kyi oraz wszystkich innych osób, które zostały bezpodstawnie aresztowane lub są przetrzymywane na podstawie motywowanych politycznie zarzutów;

7. popiera komitet reprezentujący Pyidaungsu Hluttaw oraz rząd jedności narodowej (NUG), które są jedynymi prawowitymi reprezentantami demokratycznych postulatów ludności Mjanmy/Birmy; wzywa ASEAN i społeczność międzynarodową do uwzględnienia ich udziału w autentycznym, inkluzywnym dialogu politycznym i działaniach na rzecz pokojowego rozwiązania kryzysu opartych na poszanowaniu praworządności;

8. potwierdza wieloetniczny charakter Mjanmy/Birmy i wzywa Tatmadaw do pełnego poszanowania niezbywalnych praw każdej grupy etnicznej; wzywa do przeprowadzenia natychmiastowego, wnikliwego, niezależnego i przejrzystego dochodzenia w sprawie zbrodni popełnionych przez wojsko oraz do postawienia sprawców przed sądem;

9. ponownie potępia trwające prześladowania, masowe wysiedlenia i systematyczne ataki na muzułmańską ludność Rohingjów; podkreśla, że UE nadal dokładnie monitoruje działania przywódców wojskowych wobec mniejszości w kraju, w tym Rohingjów; potępia nieproporcjonalne cierpienie mniejszości Rohingjów, którzy pozostają bezpaństwowcami, spotykają się z narastającą dyskryminacją i nie mają rzeczywistego dostępu do pomocy humanitarnej, a jednocześnie są uwięzieni między walczącymi stronami;

10. zdecydowanie potępia prześladowania mniejszości religijnych, w tym chrześcijan, muzułmanów i innych grup religijnych w kraju; wzywa Tatmadaw do zaprzestania zabijania i aresztowania członków mniejszości religijnych oraz do zakończenia ostrzału i najazdów na miejsca kultu; wyraża głębokie zaniepokojenie częstymi atakami na kościoły, meczety, klasztory, szkoły i placówki medyczne oraz aresztowaniami przywódców religijnych; podkreśla narastające zaniepokojenie społeczności międzynarodowej przemocą wymierzoną w mniejszości religijne w Mjanmie/Birmie; apeluje o poszanowanie wolności religijnej w Mjanmie/Birmie;

11. podkreśla potrzebę zajęcia się podstawowymi przyczynami kryzysu Rohingjów, w tym dyskryminacją, odmową przyznania obywatelstwa i wykluczeniem z życia politycznego; apeluje o reformę ustawy o obywatelstwie z 1982 r., która odmawia Rohingjom ich prawa do obywatelstwa Mjanmy/Birmy;

12. apeluje o podjęcie działań na rzecz trwałych postępów w zapewnieniu godności i bezpieczeństwa ludności Rohingjów; apeluje do UE o objęcie wiodącej roli w mobilizowaniu międzynarodowego wsparcia na rzecz Rohingjów oraz zapewnieniu rozliczenia sprawców ich prześladowań, w szczególności wojska Mjanmy/Birmy; wyraża uznanie dla Bangladeszu za jego kluczowe wsparcie i hojność w przyjęciu ponad miliona członków społeczności Rohingja mimo ogromnych wyzwań oraz za zaangażowanie lokalnej ludności w Koks Badźar i w prowincji Ćottogram w udzielaniu pomocy; zachęca władze do kontynuowania wysiłków na rzecz poprawy warunków życia Rohingjów;

13. z zadowoleniem przyjmuje przydział unijnej pomocy humanitarnej z marca 2025 r., w tym 32,3 mln EUR dla uchodźców Rohingja w Bangladeszu, i apeluje o trwałe i przewidywalne finansowanie wspólnego planu reagowania na lata 2025–2026 w celu rozwiązania problemu krytycznego niedofinansowania; podkreśla jednak, że samo finansowanie pomocy humanitarnej nie może zaspokoić potrzeb ponad miliona uchodźców; podkreśla, że rozwiązanie kryzysu w Mjanmie/Birmie, który jest podstawową przyczyną zabójstw, przesiedleń i tragicznego kryzysu humanitarnego Rohingjów, jest niezbędne do osiągnięcia długoterminowej i trwałej poprawy sytuacji Rohingjów; wzywa w związku z tym do zwiększenia pomocy humanitarnej ze strony społeczności międzynarodowej i krajów w regionie; wzywa Stany Zjednoczone do utrzymania znaczącej pomocy humanitarnej dla Rohingjów;

14. wzywa UE i państwa członkowskie do zapewnienia solidnego finansowania usług psychospołecznych, zdrowotnych i ochronnych w obozach dla uchodźców, zwłaszcza dla ofiar przemocy seksualnej i przemocy ze względu na płeć, kobiet, dzieci i innych grup szczególnie wrażliwych;

15. podkreśla, że państwa członkowskie UE i kraje stowarzyszone powinny utrzymać embargo na bezpośrednie i pośrednie dostawy, sprzedaż i transfer, w tym tranzyt, transport i pośrednictwo, wszelkiej broni, amunicji oraz innego wojskowego sprzętu i systemów służących do zapewnienia bezpieczeństwa i nadzoru, a także szkoleń, konserwacji oraz innej pomocy wojskowej i związanej z bezpieczeństwem; podkreśla potrzebę dalszego badania sytuacji przez MTK; zwraca się do Rady Bezpieczeństwa ONZ, by pilnie nałożyła globalne embargo na dostawy broni do Mjanmy/Birmy;

16. apeluje o zdecydowane wsparcie międzynarodowych mechanizmów rozliczalności, w tym Niezależnego Mechanizmu Dochodzeniowego dla Mjanmy i postępowań przed Międzynarodowym Trybunałem Sprawiedliwości; wzywa UE i jej państwa członkowskie do dalszego wspierania MTK, tak aby mógł on bez przeszkód kontynuować swoją kluczową działalność w Mjanmie/Birmie;

17. potępia międzynarodowe podmioty – zwłaszcza Rosję i Chiny – za polityczne, gospodarcze i wojskowe wsparcie junty w Mjanmie/Birmie;

18. popiera utrzymanie i rozszerzenie ukierunkowanych sankcji wobec osób odpowiedzialnych za zamach stanu, akty okrucieństwa i nadużycia, w tym dowódców wojskowych, podmiotów gospodarczych i dostawców broni; wzywa do ponowienia i wzmocnienia międzynarodowych wysiłków na rzecz nałożenia sankcji na juntę w Mjanmie/Birmie oraz zapobiegania ich obchodzeniu;

19. wzywa Komisję do zagwarantowania, że inicjatywa „Wszystko oprócz broni” nie przynosi juncie żadnych korzyści, a w przeciwnym razie do tymczasowego wycofania tego mechanizmu;

20. apeluje o zwiększenie pomocy humanitarnej dla uchodźców Rohingjów w Koks Badźar w Bangladeszu, osób wewnętrznie przesiedlonych w Mjanmie/Birmie oraz uchodźców wzdłuż granicy między Tajlandią a Mjanmą/Birmą;

21. podkreśla konieczność zacieśnienia współpracy UE–ASEAN w celu wypracowania jednolitej odpowiedzi, która będzie stawiać na pierwszym miejscu prawa człowieka i sprawiedliwość w Mjanmie/Birmie; wzywa ASEAN, jego państwa członkowskie, a w szczególności specjalnego wysłannika do Mjanmy/Birmy, do aktywnego wykorzystywania mandatu poprzez ścisłą współpracę ze specjalnym wysłannikiem ONZ i zaangażowanie wszystkich kluczowych stron, w tym rządu jedności narodowej (NUG), organizacji etnicznych, organizacji kobiecych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego, w celu budowania inkluzywnego procesu politycznego i wkładu w trwałe rozwiązanie kryzysu;

22. wzywa wysoką przedstawicielkę Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa do regularnego informowania Parlamentu Europejskiego o rozwoju sytuacji w Mjanmie/Birmie, w tym o sytuacji grup religijnych i etnicznych;

23. wyraża niezachwianą solidarność z mieszkańcami Mjanmy/Birmy oraz z ich prawowitymi demokratycznymi przedstawicielami, w tym z rządem jedności narodowej (NUG), rewolucyjnymi organizacjami etnicznymi i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, w ich walce o wolność, godność i demokrację; wyraża uznanie dla odwagi wszystkich osób sprzeciwiających się uciskowi;

24. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji prawowitemu prezydentowi oraz rządowi jedności narodowej Mjanmy/Birmy, komitetowi reprezentującemu Pyidaungsu Hluttaw, radczyni stanu Mjanmy/Birmy, Tatmadawowi, wiceprzewodniczącej Komisji /wysokiej przedstawicielce Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Komisji, Radzie, rządom i parlamentom państw członkowskich UE, rządom i

parlamentom Stanów Zjednoczonych, Bangladeszu, Zjednoczonego Królestwa, Japonii, Indii, Australii i Kanady, państw członkowskich ASEAN oraz Chińskiej Republiki Ludowej, sekretarzowi generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, sekretarzowi generalnemu ASEAN, Komisji Międzyrządowej ASEAN ds. Praw Człowieka oraz specjalnemu sprawozdawcy ONZ ds. sytuacji w zakresie praw człowieka w Mjanmie/Birmie.